

תזכירו של השגריר גונאר יארינג לישראל ולרפובליקה הערבית המאוחדת (קע"מ)

8 בפברואר 1971

עקבתי תוך אופטימיזם מאופק מעורב בדאגה גוברת אחר השיחות שנתחדשו בחסותי כדי להגיע בדרכי-שלום להסדר של בעיית המזרח התיכון. האופטימיזם המאופק שלי נוסע מן העובדה שלפי דעתי מגדירים הצדדים בעובד-ראש את עמדותיהם ורוצים להתקדם לשלום קבע.

דאגתי הגוברת נעוצה בכך, שכל צד עומד ללא ויתור על כך, שהצד האחר יטול על עצמו התחייבויות מסויימות לפני גילוי נכונות להתקדם אל שלב ניסוח הסעיפים שיש לכלול בהסכם-שלום סופי. אורבת לנו, כפי שאני רואה את הדברים, סכנה חמורה שמא נמצא עצמנו באותו הקפאון ששרר במשך שלוש השנים הראשונות של שליחותי. על כן אני חש, כי בשלב זה עלי להבהיר את השקפותי ואמונותי לגבי הצעדים הדרושים שיש לנקוט כדי להשיג בדרכי-שלום הסכם מקובל בהתאם לסעיפים ולעקרונות של ההחלטה 242 (1967) של מועצת-הבטחון, שהסכימו הצדדים להוציאה אל הפועל על כל חלקיה.

באתי לכלל מסקנה, כי האפשרות היחידה לשים קץ לקפאון העומד להשתרר והנובע מחילוקי-הדעות בין ישראל לקע"מ בדבר העדיפות שיש לתת להתחייבויות ולקבלת-דין כוללת - זו, לדעתי, היא הסיבה האמיתית לאי-התזוזה הנוכחית - האפשרות היחידה הפתוחה לפני היא לבקש מכל צד התחייבויות מקבילות ובו-זמניות שהן בבחינת תנאים מוקדמים שאין מנוס מהם כדי להגיע להסדר-שלום סופי ביניהם. מן הדין שלאחר זאת יהיה אפשר להתקדם מיד לניסוח הסעיפים והתנאים של הסכם השלום לא רק לגבי הנושאים הכלולים באותן התחייבויות, אלא תוך מתן עדיפות שווה לשאר הנושאים ובייחוד לשאלת הפליטים.

ובמיוחד רצוני לבקש מממשלות ישראל וקע"מ כי תתחייבנה לפני בשלב זה את ההתחייבויות המוקדמות והבו-זמניות הבאות, ובתנאי שכל אחד מהצדדים יטול על עצמו התחייבויות אלו, ובכפוף להכרעה הסופית שתניח את הדעת של כל שאר היבטים של הסדר שלום, לרבות ובמיוחד ההסדר הצודק של בעיית הפליטים:

ישראל תתחייב לפנות את כוחותיה משטח קע"מ הכבוש ולהיסוג אל הגבול הבינלאומי הקודם בין מצרים לבין ארץ-ישראל בתקופת המאנדאט הבריטי תוך הבנה, כי ייעשו הסידורים המניחים את הדעת לגבי

(א) כינון אזורים מפורזים,

(ב) סידורי-בטחון מעשיים באיזור שארם-א-שייח' להבטחת שיט חופשי דרך מצרי טיראן,
ו-

(ג) שיט חופשי דרך תעלת סואץ.

מצרים תתחייב לעשות הסכם שלום עם ישראל ולציין בו כמפורש למען ישראל, על בסיס
ההדדיות, את ההכרה וההתחייבויות לגבי הנושאים הבאים:

(א) קץ לכל תביעות או מצבי לוחמה;

(ב) לכבד ולהכיר האחת בריבונותה, שלימותה הטריטוריאלית ועצמאותה הפוליטית של
רעותה;

(ג) לכבד ולהכיר האחת בזכות רעותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים;

(ד) נטילת אחריות לעשות כל שבכוון להבטיח, כי פעולות לוחמה או עוינות לא ייפתחו או
לא ייעשו משטחיהן נגד האוכלוסיה, האזרחים או הרכוש של הצד האחר; ו-

(ה) אי-התערבות האחת בענייני רעותה.

בהעלותי את ההצעות הנזכרות לעיל אני יודע כי אני מבקש משני הצדדים להתחייב
התחייבויות רציניות, אבל אני משוכנע, כי המצב הנוכחי מחייב אותי לנקוט צעד זה.